

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . 10 зр. (20 кор.)
 на пів року . 5 зр. (10 кор.)
 на чверть року . 2:50 зр. (5 кор.)
 на місяць . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року . 8 рублів
 або 16 франків
 Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
 бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о год. 6-їй пополудні.
 Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліного ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
 Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні від порта. — Оголошення звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 15 кр. від стрічки.

Нова фантазія.

Ледви в аграрній комісії похоронено нещасливе внесенє пос. Гупки о несподільності селянських господарств, а вже постарали ся послы Дунзевський і кв. Сангушко о нову тему до дразливої дискусії в сеймі. Згадані послы відотримали внесенє, поставленє перед тремя роками в сеймі про збірні громади. Тоді по дискусії в сеймі відославо ціле внесенє до краевого Виділу для розслідування і поставленя внесеня. Краєвий Виділ був однакж на стілько оглядний, що не рухав того предмету. Але видно, що краківські послы знетерпеливились, і як вже не мають шасливої руки в несею помочи селянам, так і сим разом внесли проєкт до закона, що може їм бути на руку, адміністрацію нашу автоматичну ледви чи поправити, а на край накладає мільонові тягари.

Внесений проєкт маячить опять о заведею збірних громад. В склад збірної громади мали би увійти двори і громади в такім числі, шоби збірна громада обіймала 4—7.000 людей. Збиті в одну цілість громади і двори вибирали би старшину збірної громади. Старшина збірної громади складалась би з 6 членів вибраних старшинами громадскими, з трех двораків і одного члена, покликаного старостою, разом з 10 людей. Ті вибрали би начальника збірної громади або з посеред себе, або з поза себе, а підначальником і секретарем в одній особі був би правильно член, покликаний старостою.

Ся старшина збірна орудувала би справами порученого круга діланя. Она виконувала би закони і розпорядження виспих властей; видавала би розпорядження в границях обовязуючих законів, пильнувала би публичного безпечинства осіб, майна і порядку, виконувала би задачі місцевої поліції, будівничої, санітарної, дорогової, о-

гневої, поліції над челядью, над артикулами живности, поліції торгової, полевой і моральности; мала би в своїх руках юрисдикцію карно-поліційну; справувала би ціле діловодство; іменовала би слуг і помічників своїх; завідувала би майном збірної громади; прелімінувала би свій бюджет і т. д.

Звичайним громадам лишилось би лишє заспокоєнє місцевих потреб громадских, а сим всім орудував би війт (sołtys) і місцева старшина громадска, вибиринна на шість літ. Місцеві потреби двора лагодив би наставник обшару двірського.

Але війт і наставник двора підлягали би у всіх других справах власти окружного начальника і на внесенє его могли би бути зложені з свого уряду через старосту в порозуміню з повітовим виділом.

Видатки на цілі збірної громади покривано би з єї доходів (?), з фондів держави, краю і повіту. А як се не вистало би, то збірна старшина могла би накладати додатки до податків або оплати консумційні на основі краевого закона.

Збірна старшина буде мати ще і другі прерогативи, котрі на разі поминаємо.

Внесенє послів Дунаєвского і Сангушка стремить — як вже з сего видно — будьо до поправи автономічної адміністрації, а на ділі загодить оно побіч коштовних повітових рад і виділів ще одну дуже коштовну адміністраційну інституцію, що стояла би посеред повітовими виділами а громадами і обмежила би автономію сих послідних.

Поки не будемо мати перед собою текст проєкту, мусимо здержатись від основного обговореня сеї справи. Але вже з наведеного показує ся, що проєктанти сего нового адміністраційного устрою бажають сконцентрувати всю власть над громадами в руках старостою назначеного заступника начальника і разом секретаря збірної старшини. Давнійший проєкт збірних громад осу-

див загал яко змаганє до відновлення власти «мандаторів». В нинішнім проєкті начальник збірної громади не був би назначуваний з гори, а вольно вибираний, але за те его заступник мав би стати душею цілої інституції, що вкінці виходить на одно.

Нині повітові виділи коштують нас до пів мільона зр. Нова інституція коштувати ме нас до 8 мільонів зр. А ефект? — незвісний.

Деякі польські дневники повитали радосей проєкт і сказали з гори, що така організація громадска відповідає польским цілям «narodowym». Віримо їм на слово.

Д О П И С Ь.

З Косівського.

(Гуцульські гаразди: Справа Семена Палійчука).
(Далі).

«Я заложив (дав в застав І. П.) Естери Шиссель, жінці Айзіка, 12 моргів сіножати на 20 літ при свідках Івані Кіпелюку і Петрі Палійчуку — оба з Жебья. Був ще і третій свідок, але той погіб (помер І. П.). Письмо писав нам Лесь Бадуляк, що був у нас за дяка. Свідків тих, хоть я просив пераз, ніколи адіюнт Окман (Józef Kohman, радник ц. к. Суду кр. в Самборі І. П.) не кликав. — Так десь перед кільканицяти роками зацізав я жидка Абрамка Шиссля (сей мереймив претенсію Естери Шиссель до гуцула І. П.), зацізав я его до суду в Коссові, шоби по 20 літах уступив ся мені на залозі з ґрунту і ми го віддав. Жид, а vlastivo жидівка, Естерка Шиссель, жена Айзіка, котрій я винаймив ґрунт, коли вже мала лише 5 років додержувати мій ґрунт, зачала банкротувати, тож Абрамка Шиссель, брат Айзіга, перебрав довг его тай і мій ґрунт зарендований. З Абрамком був я собі добрий, тож коли вийшов на виарендуваній ґрунт, каже до мене: Семене! Я перебрав за Айзіка довги і ваш ґрунт буду держати на письмо, яке ви зробили з Естерков у Бадуляка. — Сэндзя Сохадкий каже

ОСТРОЖНИЦЯ.

(Нарис з життя під час холери).

(Далі).

Є таке місто Миколаїв: може чували про его? велике місто. Дак ото не доїздючи до его верстов зо двадцять чи шо, серед степу в глибокій балці розкинуло ся село Варварівка. Село не то шоб велике, але й немале; церкви одначе нема; звісно степова країна, на церкви там скупо: люде-б і раднійші спорудити храм Божий, дак ні з чо-ж; лісу нема, дерево дороге; за того бруся з сосини, шо отут у нас у Кліві по карбованцю, бери хоч усі, там треба заплатити цілих п'ять. Ну, деж тут церкву будувати! Можна-б муровану, дак нічим же й цегли випалити; буряном в хаті топлять; на кизяках — прости Господи! — хліб сьвятий печуть! Ну, шо колиб була тут церква, на чому-б вони проскури пекли? Хиба на совці!..

Дак ото в те село пішла заміж рідна моя сестра Христя. Давне те діло! Коли то ще вона пішла; двадцять літ вдовіє, да з чоловіком чи не більш того прожила, а брала ся вона на двад-

цятій весні. Чоловік її баштанником був: з діда з батька баштанник; на баштані родив ся, на баштані й помер. Ну, там же й баштани, скажу вам, не нашим пара! куди! виросте кавун — дак з десятох повен віз навантажик... Далєбіг не брешу! своїма очима бачила такий кавун, шо ледві в хатні двері пролазив!.. Не диво! насіння турецьке, а земля — цілина віковійша; ти її рівно відверни; да пхни в рілю зернятко, а вже воно вродить.

Як овдовіла моя сестра, не покинула вона баштанникувати: звісно призвичаїла ся вже, прилипла до баштану; се одно; а друге й те: діло воно — добре, користне; літєчко попращєш, а зимою — лежи собі, вилежуй ся, да розкошуй; літнього заробітку ставе на зиму. А до того сама вона одна; дітками Бог не благословив; на кого їй дбати; шо за літо заробила, те за зиму й споживи. А проте моя Христя людина оцадна, грошенят таки надбала.

Давно вже ми з нею не бачили ся; закортіло побачити ся; тай чутка про гаєпідську холеру стала мині мулити; думаю: усі-ж ми люде, усі ми під Богом; не приведи Господи до чо-го, і помремо не бачившись!.. а коли й мине нас лихо, так не завадить провідати сестру; чоловік

я стар; от-от з того спорохнію; тоді вже мині не до того буде, шоб спорохніле тіло по степах носити. Отак подумала, погадала, тай кажу на свою Зіньку: «Ну, донечко моя люба! так і так: треба мині твою дядину провідати; людина вона стара, самітня, а тепер холера... не приведи Господи до чо-го, — хто її поховас? Хто її останню волю вволить: вона грошова; захоче на церкви сьвяті да на монастирі позаписувати, а коли биля неї не буде своєї душі, дак чужі люде так любенько обчиркжать, шо й на сороковуст нічо-го не лишить ся... А вже-ж! Дак от, ти Зінько, моя ластівко, доглядайте тут з батеньком без мене — усе як слід, а я рушу. Знаю, шо без мене старий вцацати ме до «Забудь горе!», та нехай вже! нічо-го не вдієш, ти его в комору не замкнеш без мене; нехай вже погуляє, доки я не верну ся; ти тільки єму грошей багацько не давай: більш семи-гривенника на день — хоч би шо — так не давай; да одежу і все таке похапне, держи в спрату, під замком, а то він... ти знаєш!.. Отак моя донечко! попилюй!..

(Далі буде).

*) Така назва пшину.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

поїзд		до Львова	поїзд		зі Львова
посп.	особ.		посп.	особ.	
приходить о годині			відходить о годині		
1-30	6:10	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова	2-55	6:20	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
	6:50	з Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно		6:15	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
	7:10	з Зимної-води		6:30	» » дв. Підзамче
	7:40	з Янова		6:30	до Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави
	7:55	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		8:45	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа
	7:44	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		9:10	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)
	8:05	» » на дв. головний		9:25	до Янова
	8:15	з Сокаля, Рави рускої		9:35	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.
	9:00	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9:53	» » дв. гол.
	11:15	з Ярослава і Любачова		10:10	до Белвця, Рави рускої, Сокала і Любачова
1-50	11:55	з Іцкан, Чернівців і Станиславова	12:50	до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл.	
	1:01	з Янова		тільки в неділі і свята	
	1:40	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного тільки від 7. вер. до 15. пад. включно	2:15	до Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня включно в неділі і свята	
2-20	5:15	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.	9:45	до Іцкан (Ясс, Букарешту)	
	2:35	» » на дв. голов.	3:05	до Кракова (Відня) Хабівки ч. Ряшів	
	5:55	з Сокала, Белвця і Любачова	3:15	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	
			3:20	до Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.	
			3:20	до Зимної води тільки від 7. мая до 10. вер.	
			3:26	до Брухович	
			5:25	до Ярослава	
НІЧ					
8:45	6:10	з Кракова (Відня) Самбора, Хирова	12:50	6:21	до Іцкан, Радовець, Кімполонга, Сучави
	6:20	з Іцкан, Сучави		6:40	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.
		з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і свята	6:50	до Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні б.	
	7:58	з Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. серпня до 10. вересня вкл. щоденно	7:00	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша	
	8:15	з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.	7:10	до Сокала і Рави рускої	
	8:14	з Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.	7:20	до Тернополя дворець головний	
	9:21	з Кракова (Відня, Берліна), Сянока, Пешту	7:42	дворець Підзамче	
	9:55	з Чернівців, Іцкан (Букарешту), Сучави	7:47	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900	
12:30	10:10	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.	8:35	» » 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.	
	10:08	» » на дв. голов.	8:35	» » 1. чер. до 30. жов. в . і св.	
	10:25	з Лавочного (Пешту) Хирова	9:10	до Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави	
	10:30	зі Скольного, Калуша	10:40	до Кракова (Відня, Варшави), Ся ка	
	12:10	з Підволочиск на дворець Підзамче	10:50	до Підволочиск, Бродів дв. голов и	
	3:05	» » на дворець головний	11:10	» » дв. Підз	
	3:3	з Кракова (Відня), Самбора, Сянока	11:32	до Кракова (Відня, Берліна)	
2:16	6:0	до Брухович від 7. мая до 10. вер. ня	4:10		
			5:50		

ЗАМІТКА: Пору нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейский різнять ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцьких ч. б) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до переховання панери вартісні і дав на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові
(Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а в річно, депозитар дістає в сталевій касі панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим взглядом поробив Банк гіпотечний як найогіднійши зарадження. Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовий.

ПЛАШІВСКА парова фабрика дахівок і цегол

Стоваришене зареєстр. з ограниченою порукою,
Бюро в Кракові, ул. св. Гертруди ч. 8
поручає:

дахівки подвійні вальцьовані — системи вінербергської
— барви червоної або чорної;
рурки дреніві різної величини.

Доставу дахівок обіймає для вигоди П. Т. разом з критем.

Цінники і прібки висилає даром.
Упрашає о численні замовлення

9—20 Заряд.

Товариство взаїмного кредиту „ДНІСТЕРЪ“

стоваришене з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10
— (дім „Просьвіти“).

уділяє позички за оплатою 5 1/2 % і 1% додатку на кошта адміністраційні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручителів або за інтабуляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першим місці, до сплати в ратах на 3 до 10 літ. Св'ященники, не посідаючи реальностей, мусять крім поруки двох ручителів предложити еще полісу житеву; забезпечитись можна через „Дністеръ“ в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбінацій.

Згадаве Товариство приймає вклади до опроцентования від членів і третих осіб по 4%.

— Уділ членський вносить 50 кор., вписове 2 кор. —

Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в „Дністеръ“.

Інформації уділяє Дирекція листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень „Дністеръ“.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень „ДНІСТЕРЪ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Вєч. Духовенству і всім вірним Висєсв. Митроп. і Преосв. Еп. Ординариятам всіх трех епархій, обезпечає будинки, уряджене домашнє, скот, господарські знаряди, збіжє в зерні і солоні, сіно в стогах і будинках против шнід огневих.

Стан фондів гваранційних в днєм 31-го грудня 1899 вносьть:

Фонд резервовий	245.814 кор.	52 сот.	486.145 кор. 92 сот.
Резерва премій	148.480	—	
» спеціальна	1.684	80	
Фонд основний	72.000	—	
» емеритальний	18.166	60	

Тарифи „Дністра“ дуже умірковані, услівя обезпечень корисні, а шкоди ліквідують ся безпроволочно. До кінця 1899 року вносьли виплачені шкоди 1,669,565 кор. 38 сот. Поліси „Дністра“ приймає Банк красєвий при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечитись через „Дністеръ“ в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкориснійші услівя, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квїти в рускім язичі.

Зголошеня о уділенє агенцій в окрестностях де нема близько агентів „Дністра“, приймає ся.

„Дністеръ“ виплатив агентам по конєць 1899 р. провізії 216.714 корон.

Львів, ринок ч 10. (дім „Просьвіти“)

Важне для всіх!

На-
правляє **КАЛЬОШІ** найгірше
знищені
як також мужєску, дамску і діточу обуву.
виконує

Чоботи для духовенства по як найприступнійших цінах.

З провінцій вистанє старий оказ на міру.

ЛЕВ НОВОСАД, Львів, ул. Крута 7.